

се почуди той, като видѣ, че до мечката, здраво притиснато, съ глава сложена на рунтавия ѝ гръбъ, спи малко момче! Той хвърли фенера и изтича да разкаже на господаря си, какво е видѣлъ.

Въ това врѣме господинътъ, чиято бѣше мечката, имаше гости. Като чуа разказа на слугата, всички станаха отъ масата и тръгнаха къмъ обора да видятъ чудото.

Когато момчето се събуди и видѣ, че сж го открили, изплаши се, че ще го изпъдятъ, че нѣма да може вече

да идва да спи при своя рунтавъ приятель. Обви съ ржчикитѣ около шията на мечката и горчиво заплака. Като видѣ сълзитѣ на момчето, мечката сжщо се развълнува: търкаше гърба си о краката на момчето и, като се жбѣше и рѣмжеше, гледаше сърдито неканенитѣ гости. Всички, които бѣха тукъ, не знаеха какво да кажатъ отъ очудване, а хазаинътъ, като се научи, какъ е попаднало тукъ бѣдното момче, съжали го, взе го при себе си, възпита го и го направи добъръ човѣкъ.

Л. Толстой.